

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Michaely Bejčkové a soudců Ondřeje Mrákoty a Vojtěcha Šimíčka ve věci žalobkyně: **JUDr. J. J.**, zastoupené advokátem JUDr. Vladimírem Turkem, Korunní 127, Praha 3, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, Mariánské náměstí 2, Praha 1, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **V. D. N.**, proti rozhodnutí ze dne 23. 1. 2024, čj. MHMP 98139/2024, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 2. 2025, čj. 8 A 32/2024-47,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků ani osoba zúčastněná na řízení **n e m a j í p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Úřad městské části Praha 12 na základě žádosti pana N. (osoby zúčastněné na řízení) dodatečně povolil jednak stavbu přístřešku umístěného při východní fasádě jeho rodinného domu, jednak změny stavby rodinného domu před dokončením (konkrétně šlo o přístavbu nároží, nástavbu sedlové střechy, změnu vnitřní dispozice a vytápění, úpravy spočívající v zateplení severozápadní stěny).

[2] Žalobkyně – sousedka – se proti dodatečnému povolení odvolala u Magistrátu pro hlavní město Prahu. Ten ale její odvolání zamítl. Následnou žalobu pak Městský soud v Praze také zamítl.

[3] Proti rozsudku městského soudu se nyní žalobkyně (*stěžovatelka*) brání kasační stížností. Ta je však nepřipustná.

[4] Kasační stížnost je opravným prostředkem proti rozhodnutí krajského (městského) soudu ve správním soudnictví (§ 102 s. ř. s.). Z toho plyne, že aby vůbec byla kasační stížnost způsobilá k projednání, musí kvalifikovaně zpochybňovat právě rozhodnutí krajského (městského) soudu, proti němuž byla podána.

[5] Městský soud ve svém rozsudku dospěl k závěru, že většina žalobních námitek nesouvisela s podstatou napadeného rozhodnutí a netýkala se předmětu dodatečného povolení stavby. Byť stěžovatelka jako vlastnice sousedních nemovitostí potenciálně mohla

být dotčena na svých právech, žádné takové dotčení netvrdila. Dům pana N. stojí na východní hranici jeho pozemku, nesousedí tedy se stěžovatelčinými pozemky (dům a pozemky odděluje nádvoří). Stavba přístřešku při východní fasádě se tedy hranice s těmito pozemky nedotýká. Stavební úpravy samotného domu jsou provedeny zejména uvnitř domu, bez jakéhokoli vlivu na okolí. Úpravy spočívající v zateplení jihozápadní stěny a zateplení severozápadní stěny domu sice částečně přesahují na sousední pozemky, ty však nevlastní stěžovatelka. Žádná z těchto stavebních úprav tedy nemá vliv na stěžovatelčiny nemovitosti (body 22–28 napadeného rozsudku).

[6] Stěžovatelka tyto závěry nijak nezpochybňuje. V podstatě jen popisuje dlouholetý a svou povahou zjevně civilní (sousedský) spor mezi ní a „*druhou stranou*“ – panem N., který jí prý zabral část pozemku a stavební úřad s tím prý navzdory stěžovatelčiným stížnostem nic nedělá. Jediný náznak nesouhlasu s napadeným rozsudkem se objevuje až v samotném závěru kasační stížnosti, kde stěžovatelka označuje bod 30 rozsudku za nepřiměřený. Co tím stěžovatelka myslí, však soudu není jasné. Městský soud totiž v tomto bodě jen uvedl: „*Jediná žalobní námitka, jež se týká předmětu řízení před stavebním úřadem, pak spočívá v tvrzení, že je lží, že vlastník domu č. p. X [pan N.] dodal chybějící a požádal o dodatečné povolení.*“ V dalším bodě soud vysvětlil, že pan N. o dodatečné povolení nepochybně požádal a následně předložil všechny podklady, k jejichž doplnění ho stavební úřad vyzval; stěžovatelka ostatně v žalobě neuvedla, který z potřebných podkladů nebyl doplněn ani na výzvu úřadu. I tento bod (31) napadeného rozsudku stěžovatelka zmiňuje, ale nijak se proti němu nevymezuje.

[7] Stěžovatelčino podání nazvané jako kasační stížnost tedy ani zčásti nesměřuje proti závěrům městského soudu. Taková kasační stížnost je nepřipustná (§ 104 odst. 4 s. ř. s.), neboť se opírá *jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103*. Soud v takové situaci ani nemá stěžovatelku vyzývat, aby kasační stížnost doplnila. Ta už totiž nějaká tvrzení obsahuje, byť neodpovídají důvodům uvedeným v § 103 s. ř. s. (usnesení NSS ze dne 30. 6. 2020, čj. 10 As 181/2019-63, č. 4051/2020 Sb. NSS, bod 13).

[8] NSS proto kasační stížnost odmítl. Protože byla kasační stížnost odmítnuta, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení. Ani osoba zúčastněná na řízení nemá v této věci na náhradu nákladů řízení právo.

[9] Na závěr se soud ohrazuje proti způsobu, jakým se stěžovatelka v kasační stížnosti vyjadřovala. Svého souseda – pana N. – většinou označovala jen jako „*Asiata*“. Dále například uvedla, že její sousedé jezdí po chodnících, a to patrně proto, že chodníky „*asi v Asii nemají či je neznají*“. Takové vyjadřování je neuctivé v jakémkoli typu textu, a už vůbec nepatří do podání, které má být odbornou polemikou se závěry městského soudu. Samotný tón podání zároveň ukazuje na to, že si je stěžovatelka sepsala sama (ostatně podání sice bylo odesláno z datové schránky advokáta, ale bylo napsáno na psacím stroji, stejně jako žaloba, kterou stěžovatelka podala coby nezastoupená). Byť soudní řád správně výslovně nevyžaduje, aby advokát kasační stížnost přímo sepsal (§ 109 odst. 5 s. ř. s.; opačně viz § 241 odst. 4 o. s. ř.), v tomto případě by jistě pomohlo, kdyby kasační stížnost i předchozí žalobu odborně zpracoval profesionál. Ten by totiž do celého sporu mohl vnést nejen věcně přiléhavější argumenty, ale i potřebný odstup.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 29. dubna 2025

Michaela Bejčková
předsedkyně senátu